

KODEKS ATEŃSKI, CODE OF ATHENS (tłum. z angielskiego)

Przyjęty przez Walne Zgromadzenie IPRA w Atenach 12 maja 1965 r. i zmieniony w Teheranie 17 kwietnia 1968 r.

MAJĄC NA WZGLĘDZIE, że każdy kraj członkowski ONZ wyraził zgodę na przestrzeganie postanowień jej Karty, w której znajduje się potwierdzenie „wiary w fundamentalne prawa człowieka, godność i wartość osoby ludzkiej”, a także mając wzgląd na charakter wykonywanego zawodu, praktycy Public Relations z krajów członkowskich winni podejmować działania na rzecz utrwalania i przestrzegania postanowień Karty ONZ;

MAJĄC NA WZGLĘDZIE, że niezależnie od „praw”, osoby ludzkie posiadają nie tylko potrzeby fizyczne i materialne, ale także intelektualne, moralne i społeczne oraz, że przysługujące im prawa przynoszą im faktyczne korzyści jedynie o tyle, ile wspomniane potrzeby są zaspokajane; MAJĄC NA WZGLĘDZIE, że wykonując swoje obowiązki służbowe, w zależności od tego jakie te obowiązki są wykonywane, praktycy Public Relations mogą w istotny sposób wesprzeć zaspokajanie tych intelektualnych, moralnych i społecznych potrzeb.

MAJĄC wreszcie NA WZGLĘDZIE, że posługiwanie się techniką umożliwia jednocześnie docieranie do milionów odbiorców, praktycy Public Relations dysponują siłą, którą należy ograniczać poprzez ściśle przestrzeganie zasad moralnych.

Mając powyższe na względzie, podpisane niżej Stowarzyszenia Public Relations niniejszym deklarują, że przyjmują za swoje zasady moralne potaniecia poniższego Kodeksu Etyki, oraz, iż jeżeli w świetle przedłożonych R idzie dowodów, okaże się, że którykolwiek z członków Stowarzyszeń w trakcie wykonywania swoich czynności służbowych złamał postanowienia powyższego Kodeksu, zostanie uznany winnym poważnego wykroczenia zasługującego na stosowną karę.

W związku z powyższym, każdy CZŁONEK tych STOWARZYSZEŃ WINIEN:

DZIAŁAĆ NA RZECZ:

I W spierania osiągnięcia warunków moralnych i kulturalnych umożliwiających osobom ludzkim życia pełnią człowieczeństwa i cieszenia się swoimi

niezbywalnymi prawami zapisanymi w Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka;

2. Stanowienia wzorców i kanałów komunikacji, które, poprzez sprzyjanie swobodnemu przepływowi kluczowych informacji, sprawią, że każdy członek społeczeństwa, w którym funkcjonuje, będzie miał poczucie, że jest poinformowany, a także, że będzie świadom swojej osobistej odpowiedzialności i zaangażowania oraz solidarności z pozostałymi członkami [społeczeństwa];

3. Nie zapomnienia, że w związku z powiązaniem swojego zawodu ze społeczeństwem, jego zachowanie - nawet w sytuacjach prywatnych - ma wpływ na sposób odbioru profesji PR przez otoczenie;

4. Przestrzegania, w trakcie wykonywania swoich obowiązków służbowych, zasad i reguł moralnych zawartych w Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka;

5. Okazywania właściwego szacunku i wspierania godności osoby ludzkiej oraz uznawania prawa każdego człowieka do własnego osądu;

6. Działania na rzecz stwarzania moralnych, psychologicznych i intelektualnych warunków do dialogu w jego prawdziwym znaczeniu, a także uznawania praw stron do zaprezentowania swoich stanowisk i poglądów;

DOKŁADAĆ STARAŃ W CELU:

1. Zachowania się zawsze i we wszelkich okolicznościach w sposób wzbudzający uznanie i szacunek u tych, z którymi ma styczność;

2. Działanie, niezależnie od okoliczności w sposób uwzględniający interesy stron; tak interesy organizacji, na rzecz której pracuje jak i interesy otoczenia;

3. Wykonywania swoich obowiązków w sposób prawy, unikając języka dwuznacznego bądź mogącego prowadzić do nieporozumień oraz z zachowaniem lojalności w stosunku do swoich klientów i pracodawców, tak byłych jak i obecnych.

POWSTRZYMAĆ SIĘ OD:

1. Rezygnowania z prawdy w imię innych wymagań;

2. Rozpowszechniania informacji nie opartych na znanych lub możliwych do zweryfikowania faktach;

3. Uczestniczenia we wszelkich nieetycznych, nieuczciwych lub mogących narazić ludzką godność i prawość na szwank inicjatywach lub przedsięwzięciach;

4. Posługiwania się wszelkiego rodzaju „manipulacjami” metodami lub technikami opracowanymi w celu wywierania wpływu na ludzką podświadomość, której człowiek nie jest w stanie kontrolować własną wolą, a tym samym nie może być pociągany do odpowiedzialności za podjęte w takim stanie działania.